

var en forhandlingsløsning, som vi skulle inddrages i, inden den sag kom på Europaudvalgets dagsorden.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg er glad for, at hr. Ole Vagn Christensen bekræfter, at der naturligvis er en grund til, at tingene skal køre igennem Europaudvalget, og dér vil jeg også gerne bekræfte over for hr. Ove Fich, at tingene er kørt fuldstændig efter de retningslinjer, der gælder i Europaudvalget, men vi har jo hele tiden forbeholdt os retten til at kunne sige nej. Det var såmænd bare det, jeg forsøgte at præcisere.

Hr. Ole Vagn Christensen talte om bureaukrati, og om ikke man kunne hjælpe fiskerne ved at afskaffe noget af det her bureaukrati. Jo, vi kan alle sammen have et ønske om at afskaffe bureaukratiet, men den pris kan altså blive for høj. Og efter Det Konservative Folkepartis mening er den pris for høj, hvis man skal sige ja til overvågning 24 timer i døgnet af et helt erhverv, så derfor vender vi os altså imod den her rådsforordning.

Hr. Ove Fich taler om de konservative i resten af Europa, og selv om vi da har mange gode konservative venner rundt omkring, så må jeg jo sige, at vi jo ikke er enige med dem om alt, uanset hvad vi taler om. Vi er forskellige partier i forskellige lande, har måske en fælles grundholdning til nogle ting, men her mener vi altså, at vores grænse går.

Det Konservative Folkeparti er meget optaget af, hvor langt vi skal gå i at få etableret et overvågningsråd. Det gav vi også klart udtryk for, da vi talte om borgerkort for lang tid siden, og det gør vi altså også på det her punkt.

Hr. Erling Christensen talte om, at hvis man vil have indflydelse på fiskeripolitikken, så må man sige ja en gang imellem. Det kan godt være, man må sige ja en gang imellem, men Det Konservative Folkeparti vil altså ikke acceptere judaspenge af den slags, som Socialdemokratiet åbenbart er villig til, for at få lidt indflydelse.

Vi mener, det vil være forkert og en direkte skamplet for danske fiskere, hvis vi skal til at gå ind og sige ja til en satellitovervågning, som de overhovedet ikke ønsker sig, for at få lidt igen på et eller andet punkt, så vi betragter det faktisk som en form for judaspenge.

Endelig er jeg meget, meget glad for, at hr. Erik Mortensen igen nævner førstebehandlingen

af L 174, for det, vi netop diskuterede i den konkrete sag, var jo en indførelse af en ordning i NAFO-området, hvor der har været et satellitforsøg. Venstre og De Konservative har været med til at sige ja til en satellitordning i NAFO-området.

Men jeg vil også gerne minde hr. Erik Mortensen, som også var her under førstebehandlingen, om, at jeg var her oppe på talerstolen to gange for at få fiskeriministeren til at bekræfte, at det, at man havde sagt ja til den her ordning i NAFO-området, ikke havde nogen præjudicial betydning; det havde altså ingen betydning for, hvad der skulle ske på EU-plan senere hen, og det har jo vist sig, at det overhovedet ikke holder stik. Det, at man på det tidspunkt gjorde noget i NAFO-området, bruger man nu som løftestang til at indføre satellitovervågning i hele EU, og det synes jeg er meget, meget, meget beklageligt.

Endelig kan jeg fuldt ud bekræfte, hvad fru Bodil Thrane spurgte mig om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har to spørgsmål til fru Lene Espersen. Det ene er, om fru Lene Espersen er enig i, at det bringer debatten ned på et meget, meget lavt niveau, når hr. Ove Fich henviser til skattevæsenets kontrol af virksomheder.

For hvis noget lignende det, hr. Ove Fich nævner, som vi nu kender fra satellitovervågning af fiskere, skal gøres gældende over for virksomheder, vil det jo nærmest kræve, at skattevæsenet havde en mand fast stationeret ude på virksomheden for at gennemgå bilag, efterhånden som de kom, for tænk nu, hvis han gjorde noget forbryderisk. Er det ikke at bringe debatten meget langt ned at lave en sådan sammenligning, at man så går fra stikprøvekontrol til den her faste kontrol?

Det andet spørgsmål er, om fru Lene Espersen er enig i, at synspunktet om, at man kun får indflydelse ved på forhånd at love at stemme for, svarer til at kaste håndklædet i ringen på forhånd og sige: Vi bliver under alle omstændigheder nødt til at stemme for, og så må vi håbe, vi får indflydelse efterfølgende.